

"गोड मुला नो, गरीब निवाज बाबा तुमहाला कवडी पासून हिरयासारखे। बनवण्यासाठी आले आहे त, तर तुमही न हेमी त्या च्या श्रीमतावर चाला"

परश्रव:- प्रथमतः तुमही सरवा ना कोणते एकरहस्य समजावून सांगायचे आहे ?

उत्तर:- बाप दादाचे तुमही जाणता येथे आमही त्याच्या जवळ आलो आहोत, जे दोनही एकतर आहेत. शिवाची आतमा पण याच्यामध्ये आहे. ब्रह्माची आतमा पण आहे. एक आतमा आहे, दुसरे परमातमा आहेत. तर प्रथमतः हे रहस्य सरवा ना समजावून सांगायची, हे बाप दादा दोनही एकतर आहेत. हे दादा भगवान नाहीत. मनुष्य भगवान असू शकत नाहीत. भगवान निराकारलाच महटले जाते. ते पिता शांतीधाम मध्ये राहणारे आहेत.

गीत:- शेवटी तो दिवस आला आज, ज्याची आम्ही वाट पाहत होतो....

ओम शांती. बाबा, दादा द्वारा म्हणजे शिवबाबा ब्रह्मा दादाद्वारे समजावत आहेत, हे पक्के करा. लौकिक संबंधामध्ये पिता वेगळे, दादा वेगळे असतात. पित्याकडून दादाचा वारसा मिळतो. असे म्हणतात दादाचा वारसा मिळतो. ते गरिब निवाज आहेत. गरीब निवाज त्यांनाच महटले जाते, जे येऊन गरिबांना मुकुटधारी सिरताज बनवतात. तर प्रथम हा निश्चय पक्का वहायला पाहिजे की, हे कोण आहेत? तसे तर दिसण्यामध्ये मनुष्यच आहेत, त्यांना सर्व ब्रह्मा म्हणतात. तुमही सर्व ब्रह्माकुमार कुमारी आहात. तुमही जाणता, आमहाला शिवबाबा कडून वारसा मिळतो. जे सरवाचे पिता आहेत, ते वारसा देण्यासाठी आले आहेत. बाबा सुखाचा वारसा देतात, परत अर्ध्याकलपा नंतर रावण दुःखाचा श्राप देतात. भक्ती मार्गामध्ये भगवांताला शोधण्यासाठी खूप धक्के खातात, मिळत कोणालाही नाहीत. भारतवासी गायन करतात तुमहीच मात पिता आहात, आम्ही आपले मुल आहोत, परत म्हणतात तुमही जेव्हा याल तर आमचे तुमही एकच असणार, दुसरे कोणी नाही. बाकीच्या सोबत आम्ही ममत्व ठेवणार नाहीत. आमचे तर एकच शिवबाबा आहेत. तुमही जाणतात, हे शिव पिता गरीब निवाज आहेत. गरिबांना सावकार बनवणारे, कवडीतुल्य मनुष्यांना हिरें तुल्य बनवणारे आहेत, म्हणजेच कलयुगी पतित कंगाल पासून सत्युगी मुकुटधारी बनवण्यासाठी बाबा आले आहेत. तुमही मुल जाणतात, आम्ही येथे बापदादाच्या जवळ आलो आहोत. हे दोघे एकतर आहेत. शिवाची आतमा पण याच्यामध्ये पण आहे, ब्रह्माची आतमा पण आहे, तर दोन झाले ना. एक आतमा आहे, दुसरी परमातमा आहे. तुमही सर्व आतमे आहात. गायन पण केले जाते, आतमे परमातमा वेगळे राहिले खूप काळ... प्रथम करमाका मध्ये भेटणारे तुमही आतमेच आहात, म्हणजेच जे आतमे आहेत, ते परमातमा पित्याला भेटतात. ज्याच्यासाठीच बोलवत राहतात, हे ईश्वर, हे पिता. तुमही त्याची मुल झाले ना. पित्याकडून जरूर वारसा मिळतो. बाबा म्हणतात भारत जो मुकुटधारी होता, तो आता खूप कंगाल गरीब बनला आहे. आता मी परत तुमहा मुलांना मुकुटधारी बनवण्यासाठी आलो आहे. तुमही दुहेरी मुकुटधारी बनतात. एक मुकुट पवित्रतेचा असतो, त्यामध्ये परकाश दाखवतात. दुसरा रत्नजडित मुकुट असतो. तर प्रथम हे रहस्य सरवा ना समजावून सांगायचे आहे की, बापदादा एकतर आहेत. हे ब्रह्मा भगवान नाहीत. मनुष्य भगवान असू शकत नाही. भगवान तर निराकारलाच महटले जाते. ते पिता शांतीधामला राहणारे आहेत. जेथे तुमही सर्व आतमे राहतात, ज्याला निरवाण धाम किंवा वानप्रस्थ महटले जाते. परत तुमहा आतम्यांना शरीर धारण करून येथे भूमिका वठवायची आहे. अर्धा कल्प सुखाची भूमिका आहे आणि अर्धा कल्प दुःखाची आहे. जेव्हा दुःखाचा अंत होतो तेव्हा बाबा म्हणतात मी येतो. हे पूर्वनियोजित नाटक बनलेले आहे. तुमही मुल येथे भट्टीमध्ये आले आहात. येथे मधुबनला आल्यानंतर, बाहेरच्या कोणाची आठवण यायला नको. येथे मात पिता आणि मुल आहेत आणि येथे शूद्र संप्रदाय नाहीत. जर ब्राह्मण नाहीत, त्यांना शूद्र महटले जाते. त्यांचा सग तर येथे

नाही.येथे तर ब्राह्मणांचा संग आहे.ब्राह्मण मुल जाणतात की,शिवबाबा ब्रह्माद्वारे आमहाला नरकापासून सोडवून स्वर्गाच्या राजधानीचे मालक बनवण्यासाठी आले आहेत.आता आमही मालक नाहीत कारण आमही पतित आहोत.आमही पावन होतो परत ८४चे चक्र घेऊन सतो,रजो,तमो मध्ये आलो आहोत. शिडी मध्ये ८४ जनमाचा हिशोब लिहिलेला आहे.बाबा सनमुख मुलांना समजवतात.ज्या मुलांना प्रथम भेटतात,परत त्यांनाच प्रथम सतयुगा मध्ये यायचे आहे.तुम्ही ८४ जनम घेतले आहेत.रचनाकार आणि रचनेचे सर्व ज्ञान,हे एका बाबा कडेच आहे.तेच मनुष्य सृष्टीचे बीजरूप आहेत. जरूर बीजा मध्येच ज्ञान असेल ना, या झाडाची कशी उत्पत्ती,पालना आणि विनाश होतो.हे तर बाबाच समजवतात. तुम्ही आतता जाणतात,आमही भारतवासी गरीब आहोत.जेव्हा देवी देवता होते,तर खूप सावकार होते.हिरया सोबत खेळत होते.हिरयाच्या राजवाड्यात राहत होते.आता बाबा समृद्धी देतात की,तुम्ही कसे ८४ जनम घेतात. बाबांना बोलवतात की,हे पतित-पावन, गरीब निवाज या. आमहा गरिबांना स्वर्गाचे मालक, परत बनवा.स्वर्गामध्ये खूप सुख होते,आता तर खूप दुःख आहे.तुम्ही जाणतात,या वेळेत सर्व पूरणपणे पतीत बनले आहेत.आता कलियुगाचा अंत आहे,परत सतयुग असायला हवे.प्रथम भारतामध्ये एकच आदी सनातन देवी देवता धर्म होता,आता तो प्रायलोप म्हणजे नष्ट झाला आहे,त्यामुळे सर्व स्वतःला हिंदू म्हणतात.या वेळेत ख्रिश्चन खूप झाले आहेत कारण हिंदू धर्माचे धर्मांतरित झाले आहेत.तुम्हा देवी-देवतांचे वास्तविक करम श्रेष्ठ होते.तुम्ही पवित्र पर्वतती मारगाचे होते.आता रावण राज्यामध्ये पतित पर्वतती मारगाचे बनले आहात म्हणून दुःखी बनले आहात.सतयुगाला शिवालय म्हटले जाते,बाबांचा स्थापन केलेला स्वर्ग.बाबा म्हणतात मी येऊन तुम्हा मुलांना शूद्रा पासून ब्राह्मण बनवून तुम्हाला सुर्यावांशी चंद्रवंशी राजधानीचा वारसा देतो. हे बाप दादा आहेत,यांना विसरू नका.शिवबाबा ब्रह्माद्वारा आमहाला स्वर्गाचे लायक बनवत आहेत, कारण पतित आत्मा तर मुक्तिधाम मध्ये जाऊ शकत नाहीत,जोपर्यंत पावन बनत नाहीत.आता बाबा म्हणतात मी येऊन तुम्हाला पावन बनवण्याचा रस्ता सांगतो.मी येऊन तुम्हाला पदमपती स्वर्गाचे मालक बनवून गेलो होतो,बरोबर तुम्हाला समृद्धी आली आहे की,आमही स्वर्गाचे मालक होतो,त्या वेळेस खूप थोडे मनुष्य होते,आता तर असंख्य मनुष्य झाले आहेत,परत सतयुगामध्ये नऊ लाख असतात.तर बाबा म्हणतात मी येऊन स्वर्गाची स्थापना आणि शंकराद्वारे विनाश करतो. सर्वजण कलपापुरवी परमाणे तयारी करत आहेत.अनेक बॉम्ब बनवत राहतात.पाच हजार वर्षांपूर्वी पण,ही महाभारत लढाई लागली होती.भगवतानी येऊन, राजयोग शिकवून,मनुष्याला नरकापासून नारायण बनवले होते.तर जरूर कलियुगी जुन्या दुनियाचा विनाश व्हायला पाहिजे.सर्व भंबोरला म्हणजे विश्वाला आग लागेल, नाहीतर विनाश कसा होईल. आज-काल बॉम्बस मध्ये पण अग्नी भरत राहतात.मुसळधार पाऊस, भूकंप इत्यादी सर्व होतील तेव्हाच विनाश होईल.जुन्या दुनियेचा विनाश आणि नवीन दुनियेची स्थापना होते.हे संगम युग आहे. रावण राज्य मुरदाबाद होऊन रामराज्य जिंदाबाद होईल.नवीन दुनिये मध्ये कृष्णाचे राज्य होते. लक्ष्मीनारायण च्या ऐवजी कृष्णाचे नाव घेत राहतात,कारण कृष्ण सुंदर आहे,सर्वात प्रिय मुलगा आहे. मनुष्यांना ते माहित नाही की,कृष्ण वेगळ्या राजधानीचे आणि राधे वेगळ्या राजधानीची होते.भारत मुकुटधारी होता.आता तर गरीब आहे,परत बाबा येऊन मुकुटधारी बनवतात.आता बाबा म्हणतात पवित्र बनून माझीच आठवण करा,तर तुम्ही सतोप्रधान बनाव.परत जे सेवा करून आपल्यासारखे बनवतील,ते उच्चपद प्राप्त करतील, दुहेरी मुकुटधारी बनतील. सतयुगामध्ये राजाराणी आणि प्रजा सर्व पवित्र राहतात.आता तर प्रजेचे राज्य आहे.दोनही ताज नाहीत. बाबा म्हणतात जेव्हा अशी परिस्थिती होते,तेव्हा मी येतो.आता मी तुम्हा मुलांना राजयोग शिकवत आहे.मीच पतितपावन आहे.आता तुम्ही माझी आठवण करा,तर तुमच्या आत्म्या मधून भेसळ निघून जाईल,परत सतोप्रधान बनाव.आतता श्याम पासून सुंदर बनावचे आहे.सोन्यामध्ये भेसळ झाल्यामुळेच काळे पडते म्हणून आता भेसळ काढून टाकायची आहे.बेहददचे बाबा म्हणतात,तुम्ही काम चितेवर बसून काळे झाले आहात,आतता ज्ञान चितेवर बसा आणि सर्वांपासून महत्त्व काढून टाका.तुम्ही मज साजनाच्या सजनी आहात.भक्त तर सर्व भगवताची आठवण करतात. सतयुग तर तेतामध्ये भक्ती नसते.तेथे तर ज्ञानाचे प्रारंभ आहे.बाबा येऊन ज्ञानाद्वारे रात्रीला दिवस बनवतात.असे नाही ग्रंथ इत्यादी मुळे दिवस

होईल.ती सर्व भक्तिमार्गाची सामग्री आहे. ज्ञानसागर पतित-पावन एकच बाबा आहेत,ते येऊन सृष्टिचक्राचे ज्ञान मुलांना समजवतात आणि योग शिकवतात.ईश्वराच्या सोबत योग लावणारे योग योगेश्वर आणि परत राजराजेश्वर राजराजेश्वरी बनतात. तुम्ही ईश्वराद्वारा राजांचे राजा बनतात.जे पावन राजे होते,तेच परत पतित बनतात.तुम्हीच पुज्य आणि परत तुम्हीच पुजारी बनतात. आता जेवढे शक्य होईल तेवढे आठवणीच्या यात्रे मध्ये राहायचे आहे.जसे साजन सजनीची आठवण करते ना.जसे कन्याचा साखरपुडा झाल्यानंतर,एक दोघांची आठवण करत राहतात.आता हे जे साजन आहेत,त्यांच्या तर खूप सजनी भक्तिमार्गा मध्ये आहेत. दुःखामध्ये सर्व ईश्वराची आठवण करतात,हे भगवान दुःख दूर करा, सुख द्या.येथे तर न शांती आहे,न सुख आहे.सतयुगा मध्ये दोनही आहेत.

आता तुम्ही जाणतात आमही आत्मे कसे ८४जनमाची भूमिका वठवतो. ब्राह्मण कर्षत्रिय वैश्य शूद्र इत्यादी बनतो.८४ ची शिडी बुद्धीमध्ये आहे ना.आता जितके शक्य होईल, तेवढी बाबांची आठवण करा,तर पाप नष्ट होतील.कर्म करत असताना बुद्धीमध्ये बाबांची आठवण राहावी. बाबा द्वारे आमही सवर्गाचा वारसा घेत आहोत.बाबा आणि वारशाची आठवण करायची आहे,आठवणी द्वारेच पाप नष्ट होतात.जेवढी आठवण कराल,तेवढा पवित्रतेचा प्रकाश येत राहील,भेसळ निघून जाईल.मुलांनी जेवढे शक्य होईल, तेवढा वेळ काढून आठवण करण्यासाठी उपाय शोधायचा आहे. पहाटेची वेळ चांगली असते.हा पुरुषार्थ करायचा आहे.खुशाल ग्रहस्थ व्यवहारा मध्ये राहा,मुलांची सभाळ करा परंतु हा अंतिम जनम पवित्र बना,काम चितेवर चढू नका. आता तुम्ही ज्ञानचिते वरती बसले आहात.हे राजयोगाचे शिक्षण खूपच उच्च आहे, यासाठी बुद्धी रुपी भांडे सोन्याचे पाहिजे.तुम्ही बाबांची आठवण केल्यामुळे सोन्याचे भांडे बनतात.आठवण विसरल्यामुळे लोखंडाचे भांडे बनतात.बाबांची आठवण केल्यामुळे सवर्गाचे मालक बनतात.हे तर खूप सहज आहे.यामध्ये पवित्रता मुख्य आहे.आठवणीनेच पवित्र बनाल आणि सृष्टिचक्राची आठवण केल्यामुळेच सवर्गाचे मालक बनाल. आमहाला घरदार सोडायचे नाही, ग्रहस्थ व्यवहारा मध्ये पण राहायचे आहे.बाबा म्हणतात ६३ जनम तुम्ही पतित दुनिये मध्ये राहिले,आता शिवालया अमरलोक मध्ये जाण्यासाठी तुम्ही एक जनम पवित्र राहिले,तर काय झाले.पाच विकाराला जिंकायचे आहे,तेव्हाच जगतजीत बनाल,नाहीतर श्रेष्ठ पद कसे मिळवू शकाल.बाबा म्हणतात मरायचे तर सर्वांनाच आहे, हा अंतिम जनम आहे,परत तुम्ही जाऊन नवीन दुनिया मध्ये राज्य कराल.हिर रतनांच्या खाणी भरपूर होतील.तेथे तुम्ही हिर रतना बरोबर खेळत राहणार.तर अशा बाबांचे बनून त्यांच्या मतावर चालायला पाहिजे ना.श्रीमता द्वारेच तुम्ही श्रेष्ठ बनाल. रावणाच्या मताद्वारे तुम्ही भ्रष्टाचारी बनले आहात.आता बाबांच्या श्रीमता वर चालून तमोप्रधान पासून सतोप्रधान बनायचे आहे.बाबांची आठवण करायची आहे,बाकी कोणतेच कष्ट नाहीत.भक्तिमार्गा मध्ये तुम्ही खूप धकके खालले,आता फक्त बाबांची आठवण करा आणि सृष्टिचक्राची आठवण करा.सर्वदर्शन चक्रधारी बना,तर तुम्ही २१ जनमासाठी चक्रवरती राजा बनाल.अनेक वेळेस तुम्ही राज्य घेतले आहे आणि गमावले आहे.अर्धा कल्प सुख आणि अर्धाकल्प दुःख आहे.बाबा म्हणतात, मी कल्प-कल्प संगम युगामध्येच येतो.तुम्हाला सुखधामचे आमचे मालक बनवतो.आता तुम्हाला समृद्धी आले आहे,की आमही कसे चक्र लावतो.हे चक्र बुद्धीमध्ये ठेवायचे आहे.शिव बाबा ज्ञानाचे सागर आहेत.तुम्ही इथे समोर बसले आहात.उच्च ते उच्च भगवान,प्रजापिता ब्रह्मा द्वारा तुम्हाला वारसा देत आहेत.तर आता विनाश होण्याच्या पूर्वी बाबांची आठवण करा आणि पवित्र बना.

गोड गोड फार वर्षांनंतर भेटलेल्या मुलाप्रति मात पिता बापदादाची प्रेमपूर्वक आठवण आणि नमस्ते. आत्मिक पित्याचा आत्मिक मुलांना नमस्ते.

धारणेसाठी मुख्य सारांश:-

1. (१) निरंतर बाबांच्या आठवणी मध्ये राहण्यासाठी,बुद्धीला सोन्याचे भांडे बनवायचे आहे.कर्म करत बाबांची आठवण राहावी, आठवणी द्वारेच पवित्रतेचा प्रकाश येईल.

2. (२) मुरली कधी चुकवायची नाही. नाटकाच्या रहस्याला अर्थ सहीत समजायचे आहे.योग भट्टीमध्ये बाहेरचे काहीच आठवणीत यायला नको.

वरदान:- सक्ता:वरती बापदादांना कुरबान करणारे,त्यागमूर्ती निश्चय बुद्धी भव.
बाबा मिळाले सर्व काही मिळाले, याच नशेमध्ये राहून,सर्व काही त्याग करणारे,ज्ज्ञान स्वरूप निश्चयबुद्धी मुलं, बाबा द्वारा जेवहा खुशी,शांती, शक्ती किंवा सुखाची अनुभूती करतात,तर लोक लाज इत्यादीची काळजी न करता,नेहमी प्रगती करत राहतात.त्यांना दुनियाचे सर्व काही तुच्छ,असार अनुभव होतो. असे त्यागमूर्ती निश्चय बुद्धी मुलांवर बापदादा,आपल्या सर्व संपत्ती सहीत बळी,कुरबान जातात.जसे मुलं संकल्प करतात,बाबा आमही आपले आहेत,तर बाबा पण म्हणतात,जे बाबांचे ते सर्व तुमचे आहे.

बोधवाक्य:- सहजयोगी तेच आहेत, जे आपल्या प्रत्येक संकल्प किंवा कर्माद्वारे बाबांच्या सन्नेहाचे प्रकंपन वातावरणात पसरवत राहतात.

||| ओम शांती |||

ओम शांती.